

+

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ
ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΦΟΡΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ
ΠΑΪΣΙΟΥ ΤΟΥ ΒΕΛΙΤΣΚΟΦΣΚΥ
(οὔ ἢ μνήμη τῇ 15ῃ Νοεμβρίου)

* ΑΓΙΟΝ ΟΡΟΣ ΑΘΩΣ *

* 1997 *

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΣΙΟΝ & ΘΕΟΦΟΡΟΝ ΠΑΤΕΡΑ ΗΜΩΝ ΠΑΪΣΙΟΝ
ΤΟΝ ΒΕΛΙΤΣΚΟΦΣΚΥ

* * *

Μετά τό, Εὐλογητός, ὁ ψαλμός 142

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου.

Εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου·καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος·καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμέ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἀκουστὸν ποιήσόν μοι τὸ πρῶτὸν τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἤρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον.

Δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ.

Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου.

Καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου· καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

τό, Θεὸς Κύριος καὶ τὰ Τροπάρια

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς.

Ὡς πληρωτῆς τῆς τοῦ Δεσπότη ἀγάπης,
ἦρας ἐπ' ὤμων τὸν σταυρὸν μοναζόντων,
καὶ γέγονας θεόσοφος διδάσκαλος αὐτῶν,
διὰ θείας νήψεως καὶ εὐχῆς ἀρεμβάστου,
ἐν τῷ ὄρει Ἄθωνος καὶ τῇ γῇ Μολδαβίας,
ὄθεν Κυρίῳ πάτερ παρεστῶς,
τῶν σὲ τιμώντων, Παῖσιε μνήσθητι.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Οὐ σιωπήσομέν ποτε Θεοτόκε,
τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι,
εἰ μὴ γὰρ σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα,
τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσούτων κινδύνων;
τίς δὲ διεφύλαξεν, ἕως νῦν ἐλευθέρους;
οὐκ ἀποστῶμεν, Δέσποινα ἐκ σοῦ,
σοὺς γὰρ δούλους σῴζεις αἰεὶ,
ἐκ παντοίων δεινῶν.

Εἶτα ὁ Ν' ψαλμός·

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς
ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἀμαρτία μου
ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα,
ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί
σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς με ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιόν μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριζόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσιν.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν, ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Εἶτα ὁ κανὼν, οὗ ἡ ἀκροστιχίς:

«Υπὲρ ἡμῶν, Παῖσιε, ὕψωσον θείας χεῖρας. Ἀ(θανάσιος)».

Ωιδὴ α'. Ἦχος πλ.δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Ὑπὲρ τῶν τιμώντων σε εὐλαβῶς, Παῖσιε πάτερ, τὰς σὰς χεῖρας
πρὸς τὸν Θεόν, μὴ παύσῃ ἐπαίρειν ὅπως Τοῦτον, εἰλικρινῶς καὶ
γνησίως φιλήσωμεν.

Παθῶν πολεμήσας τὰς ἀφορμάς, ὡς σκεῦος Κυρίου, ἀνεδείχθης
πανευπρεπές, Παῖσιε ζήσας ἐν ἀσκήσει, καὶ προσευχῆς
ἐργαστήριον δέδειξαι.

Ἐμάκρυνας Πάτερ ὥσπερ στρουθός, ἐκ σῆς γενετείρας, τὸν
Δεσπότην ἐπιποθῶν, διὸ καὶ ἡμῖν δίδου τὸν πόθον, θείας ἀγάπης
μηδέπω σβεννύμενον.

Θεοτοκίον

Ῥοαῖς τῶν δακρύων καθαρτικαῖς, ἡτοίμασας Πάτερ, ἐνδιαίτημα τῷ
Χριστῷ, μεσίτριαν ἔχων τὴν Παρθένον, ἥς τὸν Περίβολον πόθῳ
κατέλαβες.

Ωιδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Ἦλθες Πάτερ ἐν Ἄθῳ, ὡσεὶ χριστόβλητος ἔλαφος, καὶ τῇ νηπτικῇ
ἐργασίᾳ, ὅλος ἐκδέδοσαι, διὸ ἀξιώσον, τοὺς ἐκ ψυχῆς σε τιμῶντας,
τὴν εὐχὴν ἐργάζεσθαι, τὴν ἀδιάλειπτον.

Μελετῶν καθ' ἐκάστην, διψητικῶς Ὅσιε, ὅσα οἱ ἀρχαῖοι Πατέρες,
σοφῶς συνέγραψαν, ὡς ἄλλη μέλισσα, εὐχῆς τὸ μέλι συνάξας,
ὅπερ τοῖς αἰτουσί σε, πλουσίως πάρεχε.

Ὡς Κυρίου φυλάττων, τὰς ἐντολὰς Ὅσιε, ἀπλανὴς διδάσκαλος
ᾧφθης, ζωῆς τῆς κρείττονος, ἥς περ ἀξιώσον, πάντας ἡμᾶς τοὺς σε
ὕμνοις, καὶ ᾠδαῖς γεραίροντας, θεῖε Παῖσιε.

Θεοτοκίον

Ναοὺς δείξον τιμίους, τοῦ σοῦ Υἱοῦ Πάνσεμνε, τοὺς
ὕμνολογοῦντάς σε πόθῳ, ὡς τὸν Παῖσιον, ναὸν ἀνέδειξας, τῆς
νηπτικῆς ἐργασίας, καὶ εὐχῆς διδάσκαλον, θεοσοφώτατον.

Διάσωσον, ἀπὸ ἐχθροῦ τῶν παγίδων τοὺς σὲ τιμῶντας, καὶ ἀξίους
τῆς κλήσεως Ὅσιε, ἀνάδειξον τοῦ Ἰησοῦ, καὶ εὐχῆς τῆς καρδίας
ἐργάτας.

Ἐπίβλεψον, ἐν εὐμενείᾳ, πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν
χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι, τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Κάθισμα. Ἦχος β'. Πρεσβεία θερμή.

Χριστὸν ἐκ ψυχῆς, ποθήσας πάτερ ὅσιε, ἐφεῦρες Αὐτόν, ἐν νήψει
ἐργαζόμενος, τὴν εὐχὴν ἀδιάλειπτον Παῖσιε, ἧς καὶ ἡμᾶς ταῖς σαῖς
εὐχαῖς, ἀξίους ἐργάτας ἀνάδειξον.

Ὡδὴ δ'. Εἰσακήκοα, Κύριε.

Πορευθεὶς ἐν τοῖς ἵχνεσι, θείων διδασκάλων εὐχῆς Παῖσιε, ταύτης
μέγας μύστης γέγονας, ἧς ἡμᾶς πρεσβείαις σου ἀξίωσον.

Ἀγιάσας Παῖσιε, σεαυτὸν ἀσκήσεως κατορθώμασι, φοιτηταῖς σου
τῆς θεώσεως, ἀπλανῶς τὸν τρόπον καθυπέδειξας.

Τερώτατον σφάγιον, τῆς Χριστοῦ ἀγάπης βωμῷ προσήνεξαι, ὅθεν
ὅσιε Παῖσιε, καὶ ἡμᾶς Κυρίου δείξον θύματα.

Θεοτοκίον

Σὲ προστάτιδα ἔχων σε, ἐν τῷ θείῳ Ἄθῳ σεπτὸς Παῖσιος, Παναγία
οἶκος γέγονε, παναγίου Πνεύματος πρεσβείαις σου.

Ὡδὴ ε'. Φώτισον ἡμᾶς.

Ἰλεων ἡμῖν, τὸν Δεσπότην Πάτερ ποίησον, ὅπως συγγνώμην
παραπτώσεων, δῶ τῶν παμπόλλων, αἷς λυποῦμεν Τοῦτον
πάντοτε.

Ἐχων πατρικήν, συγκατάβασιν Παῖσιε, πρὸς τὸν Δεσπότην ἡμῶν
φάνηθι, αἰεὶ μεσίτης, καὶ εὐχέτης ἀκαταίσχυντος.

Ὑψος ἀνελθῶν, ταπεινώσεως Παῖσιε, σύμμορφος γέγονας
Δεσπότης Χριστοῦ, Ὁν ἐκδυσώπει, καὶ ἡμῖν δοῦναι ταπεινώσιν.

Θεοτοκίον

Ψάλλοντας πιστῶς, καὶ ὑμνοῦντάς σε Πανύμνητε, μὴ καταλίπης
προστασίας σου γυμνοῦς, ὅπως ἀπαύστως, μεγαλύνωμεν τὸν
Τόκον σου.

Ωιδὴ Γ'. Τὴν δέησιν.

Ὡς ἔμπειρος, μοναστῶν διδάσκαλος, πλήθη ἡθροισας πλησίον σου
πάτερ, τῶν τοῦ Χριστοῦ, τὸν ζυγὸν εἰληφότων, καὶ τὸ Αὐτοῦ
ποθησάντων τὸ Πρόσωπον, μεθ' ὧν προσδέχου καὶ ἡμᾶς, μαθητάς
ὡς ἐσχάτους τοῖς ἔτεσι.

Σοφίας σε, ὁ Χριστὸς ἐνέπλησεν, οὐρανίου ὀσιώτατε Πάτερ, δι' ἧς
σοφῶς, παμπληθεῖς μαθητάς σου, πρὸς τὴν ὁδὸν τῆς θεώσεως
ἤγαγες, δι' ἐργασίας εὐκτικῆς, ἣν ὡς δῶρον ἡμῖν δὸς τιμῶσί σε.

Ὁ λόγος σου, ὥσπερ μέλι ἔρρρεεν, ἐκ τοῦ στόματός σου Πάτερ
θεόφρον, οἰκοδομῶν, μαθητάς καὶ γλυκαίνων, τὰ τῶν ψυχῶν
νοερὰ αἰσθητήρια, διὸ ὡς τούτους καὶ ἡμᾶς, καταγλύκανον λόγοις
πανσόφοις σου.

Θεοτοκίον

Νεκρώσεως, τῶν παθῶν ἀξιώσον, τοὺς ὑμνοῦντάς σε Ἀγνή
Θεομήτορ, ὥσπερ νεκρόν, τὸν Παῖσιον πάλαι, τῇ ζωηφόρῳ
ἀσκήσει ἀνέδειξας, καὶ ζήσαντα κατὰ Χριστόν, τοῦ φωτὸς
Παραδείσου ἡξιώσας.

Διάσωσον, ἀπὸ ἐχθροῦ τῶν παγίδων τοὺς σὲ τιμῶντας, καὶ ἀξιούς
τῆς κλήσεως Ὅσιε, ἀνάδειξον τοῦ Ἰησοῦ, καὶ εὐχῆς τῆς καρδίας
ἐργάτας.

Ἀχραντε, ἡ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως, ἐπ' ἐσχάτων τῶν
ἡμερῶν τεκοῦσα δυσώπησον, ὡς ἔχουσα μητρικὴν παρρῆσίαν.

Κοντάκιον. Ἦχος β'. Προστασία τῶν Χριστιανῶν.

Ἐκ Θεοῦ δῶρον πάτερ Παῖσιε, Ἐκκλησία οὐράνιον δέδοσαι, τοῦ
ἐγείραι, τὴν πεπτωκυῖαν νήψεως σκηνήν, δι' ἧς πλήθη μοναστῶν,
πρὸς τὴν οὐράνιον ζωὴν, ἀπλανῶς καθωδήγησας· ὅθεν τοὺς σὲ
τιμῶντας, πλήρωσον τῆς ἀγάπης, καὶ γλυκυτάτης Ἰησοῦ, τῆς εὐχῆς
ἐργάτας ποίησον.

Προκείμενον. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου αὐτοῦ.
Στίχ. Τί ἀνταποδώσομεν τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων ὧν ἀνταπέδωκεν
ἡμῖν.

Εὐαγγέλιον.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς. Πάντα μοι παρεδόθη
ὑπὸ τοῦ Πατρὸς μου· καὶ οὐδεὶς ἐπιγινώσκει τὸν Υἱὸν εἰ μὴ ὁ
Πατήρ· οὐδὲ τὸν Πατέρα τις ἐπιγινώσκει, εἰ μὴ ὁ Υἱὸς καὶ ὃ ἔαν
βούληται ὁ Υἱὸς ἀποκαλύψαι. Δεῦτε πρὸς με, πάντες οἱ κοπιῶντες
καὶ πεφορτισμένοι, κἀγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς· ἄρατε τὸν ζυγόν μου
ἐφ' ὑμᾶς, καὶ μάθετε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι πραῖός εἰμι καὶ ταπεινὸς τῇ

καρδία καὶ εὐρήσετε ἀνάπαυσιν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν· ὁ γὰρ ζυγός μου χρηστός καὶ τὸ φορτίον μου ἐλαφρόν ἐστι.

Δόξα Πατρί.

Ταῖς τοῦ σοῦ Ὁσίου, πρεσβείαις Ἐλεῆμον,
ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις Ἐλεῆμον,
ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Εἶτα ψάλλομεν τὸ προσόμοιον.

Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεός...

Ἦχος πλ.β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ὅλην σου τὴν ἔφεσιν, πρὸς τὸν Χριστὸν ἀνατείνας,
τὸν σταυρὸν ἀσκήσεως, πόθῳ Πάτερ εἵληφας,
καὶ ἐμάκρυνας, γῆς τῆς γεννησάσης σε,
ὅπως μαργαρίτην, τὸν πολύτιμον Παῖσιε,
εὗρης ὡς ἔμπορος τῆς παραβολῆς σωφρονέστατος,
τοῖς ἵχνεσιν ἐπόμενος,
θειῶν Διδασκάλων τῆς Πίστεως.
Ὅθεν ἀνεδείχθης, εὐχῆς τοῦ Ἰησοῦ καθηγητής,
ἦν καὶ ἡμῖν ὥσπερ χάρισμα,
δώρησαι ἰσόβιον.

Ὡδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Θεοφλέκτους καρδίας, μαθητῶν σου ἀνέδειξας παμμακάριστε, τὴν
νῆψιν ἐκδιδάσκων, αὐτοῖς καὶ τοῦ Κυρίου, μνήμην ἔχειν
ἀχώριστον, ἧς περ μετόχους ἡμᾶς, ταῖς προσευχαῖς σου δείξον.

Ἐν ναῷ παρεστῶτας, ὡς ἀγγέλους Παῖσιε πάντας ἴστασθαι, καὶ
θείους ὁμοφώνως, τοὺς ὕμνους ἀναφέρειν, μαθηταῖς σου ἐδίδαξας,
ὅθεν αὐτῶν μιμητάς, τοὺς σὲ τιμῶντας δεῖξον.

Ἰερώτατον σμῆνος, μοναζόντων συνῆξας πάτερ Παῖσιε, εὐχῆς
ἀδιαλείπτου, ἐχόντων ἐργασίαν, καὶ αἰσθήσεων τήρησιν, δι' ἧς
ἡμῶν ὀπτικόν, τὸ τῆς ψυχῆς καθάραις.

Θεοτοκίον

Ἀγγελόβιον τρόπον, μαθηταὶ Παῖσιου ἔσχον Πανάμωμε, τὴν
γλυκυτάτην μνήμην, Δεσπότης καὶ Υἱοῦ σου, διαρκῶς
ἐργαζόμενοι, ὧν καὶ ἡμᾶς μιμητάς, ἀξιώσον γενέσθαι.

Ὡιδὴ η'. Τὸν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν.

Σαῖς σοφωτάταις, διδασκαλίαις τρισμάκαρ, πορευόμενοι εὐροιμεν
πλουσίως, Χάριν τοῦ Δεσπότης, καὶ πύλην Παραδείσου.

Χριστὸν δυσώπει, ἡγαπημένον ψυχῆς σου, ὦ Παῖσιε δοῦναι σοῖς
ίκέταις, ἄφεσιν πταισμάτων, ὧν πράττομεν ἀφρόνως.

Ἐλεος θεῖον, σαῖς προσευχαῖς δίδου Πάτερ, τοῖς τιμῶσι τὸν ἑνθέον
σου βίον, καὶ τῆς Βασιλείας, Χριστοῦ δεῖξον μετόχους.

Θεοτοκίον

Ἰσασον Μῆτερ, τοὺς σκολιοὺς ἡμῶν τρόπους, καὶ εὐθειᾶν ἀξιώσον
βαδίζειν, τρίβον τοῦ Κυρίου, πρὸς κτῆσιν Παραδείσου.

Ὡιδὴ θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Ῥαδίως περαιῶσαι, μοναστῶν τὸν βίον, ἡμᾶς Παῖσιε πάτερ
ἀξιώσον, ἵνα Χριστῷ συναφθῶμεν, τῷ σὲ δοξάσαντι.

Ἀπάντων μαθητῶν σου, δέξαι τὰς δεήσεις, καὶ τῷ Κυρίῳ Παῖσιε
πρόσφερε, ὅπως γενώμεθα οἱκοι, Αὐτοῦ φωτόμορφοι.

Σοῦ θήκην προσκυνοῦντες, τοῦ σεπτοῦ λειψάνου, ἀντικατάπεμψον
χάριν αἰτούμεθα, πρὸς ἐντολῶν ἐργασίαν, Χριστοῦ Παῖσιε.

Θεοτοκίον

Ἀξίωσον Παρθένε, σὺν τῷ Παῖσιῳ, καὶ τῶν Ἀγίων ἀπάντων τοῖς
τάγμασιν, ἀριθμηθῆναι τοὺς πόθῳ, σὲ μεγαλύνοντας.

εἶτα ἐπιψάλλομεν τό,

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν σε τὴν Θεοτόκον,
τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον, καὶ Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.
Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, καὶ ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν
Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως
Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Μεγαλυνάρια

Τῆς ἀδιαλείπτου σε προσευχῆς, ἐργάτην καὶ μύστην, ἐγνωκότες
Πάτερ σοφέ, αἰτοῦμεν δοθῆναι, εὐχαῖς σου ἡμῖν πᾶσι, Παῖσιε τὴν
χάριν, ταύτης καὶ δύναμιν.

Χαίροις ἡσυχίας τῆς νηπτικῆς, τίμιε ἐργάτα, καὶ διδάσκαλε τῆς
εὐχῆς, Ἰησοῦ τρισμάκαρ, Παῖσιε καὶ βίου, ἀγγελικοῦ ἡγέτα, καὶ
μύστα ἄριστε.

Οἴκους δεῖξον Πάτερ τοῦ Ἰησοῦ, νήψει καὶ καθάρσει, τοὺς τιμῶντάς
σε εὐλαβῶς, καὶ ἀδιαλείπτου, Παῖσιε ἐργάτας, εὐχῆς ἀγιαζούσης,
ψυχὰς καὶ σώματα.

Σκέπε Πέτρας Σίμωνος μοναστάς, πόθῳ προσκυνοῦντας, λείψανόν σου τὸ ἱερόν, καὶ εὐχάς σου πάτερ, Παῖσιε αἰτοῦντας, ὅπως τῆς Βασιλείας, Κυρίου τύχωμεν.

Σὺν τῷ Μυροβλύτῃ Πατρὶ ἡμῶν, Σίμωνι ὁσίῳ, καὶ Μαρίᾳ Μαγδαληνῇ, σύντρεις τὸν Δεσπότην, Παῖσιε αἰτεῖτε, ὅπως ἡμῖν τὴν Χάριν, δῶ θείου Πνεύματος.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, Ἀποστόλων ἡ δωδεκάς, οἱ Ἅγιοι Πάντες, μετὰ τῆς Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

*Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστιν.
καὶ τὰ τροπάρια*

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς. Πάσης γὰρ ἀπολογίας ἀποροῦντες, ταύτην σοι τὴν ἱκεσίαν ὡς Δεσπότη οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν· ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρί.

Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς· ἐπὶ σοὶ γὰρ πεποίθαμεν. Μὴ ὀργισθῆς ἡμῖν σφόδρα, μηδὲ μνησθῆς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν· ἀλλ' ἐπίβλεψον καὶ νῦν ὡς εὐσπλαγχνος καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν καὶ ἡμεῖς λαὸς σου· πάντες ἔργα χειρῶν σου καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπικεκλήμεθα.

Καὶ νῦν.

Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην ἄνοιξον ἡμῖν, εὐλογημένη Θεοτόκε. Ἐλπίζοντες εἰς σὲ μὴ ἀστοχήσαιμεν· ῥυσθείημεν διὰ σοῦ τῶν περιστάσεων. Σὺ γὰρ εἶ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν Χριστιανῶν.

Εἰς τὴν ἀπόλυσιν ψάλλομεν τὸ παρὸν προσόμοιον.

Ἦχος β.' Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Μνήμην ἀδιάλειπτον Χριστοῦ, ἔχων ἐν ψυχῇ σου παμμάκαρ, καὶ
νῆψιν ἄληκτον, γέγονας παλάτιον, Αὐτοῦ φωτόμορφον, ὅθεν
πλήθη ὠδήγησας, πιστῶν μαθητῶν σου, ταῖς διδασκαλίαις σου,
πρὸς ζωὴν ἔνθεον, ἧς περ καὶ ἡμᾶς κληρονόμους, δεῖξον ταῖς
ἀγίαις εὐχαῖς σου, ὅσιε χριστόψυχε Παῖσιε.

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι
ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς σὲ ἀνατίθημι, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ,
φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Ἐκ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σου, φύλαττε, εὐλογημένη
Θεοτόκε, ἵνα σε δοξάζωμεν, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τῇ πρεσβείᾳ, Κύριε, πάντων τῶν Ἀγίων, καὶ τῆς Θεοτόκου, τὴν σὴν
εἰρήνην δὸς ἡμῖν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς, ὡς ὁ μόνος οἰκτίρμων.

Δι' εὐχῶν.

Στίχοι

Μνήμης χωριζούσης γλυκέος Κυρίου,
Δεομαί σου, Παῖσιε, λύτρωσαί με.